

Castellers de Lleida

6 de juny de 2010

EL VENDRELL: LXXXIV ANIVERSARI: EL MÓN A L'INREVÉS

El passat diumenge es van aplegar a la plaça vella del Vendrell tres senyores colles, Nens del Vendrell, Xiquets de Tarragona i Castellars de Lleida. Passada mitja hora de l'hora prevista per a l'inici de la diada, la pluja va obligar les colles a aixoplugar-se al local dels Nens: Un indret abundantment suficient per a una colla, però on les tres que s'hi van aplegar es van sentir

que, un xic tancat de rengles, la canalla no el va coronar i es va haver de desmuntar. En ronda de repetició, en un vist i no vist, van clavar la tercera torre de set d'enguany. En la tercera i darrera ronda, van intentar per segona vegada el tres de vuit, amb resultats similars al primer intent: un castell molt més arrodonit de formes, força estàtic, que la canalla no va poder carregar per les

vacil·lacions dels més petits: un intent molt més estàtic que el primer i que no pot tardar en descarregar-se. En ronda de repetició, un clàssic de la colla: el cinc de set que, tot i haver-se de treballar en alguns moments de manera feixuga, es va saldar amb la descarregada. Els segons en actuar van ser els amfitrions: els Nens del Vendrell que celebraven el seu LXXXIV aniversari, tota una efemèride més que destacable. La majoria dels seus castells, com els dels Xiquets van tenir en comú tota una amalgama de combinacions del tres i quatre de set. En primera ronda, un tres de set amb l'agulla

El quatre de vuit descarregat pels Castellars de Lleida al Vendrell.

ofegades des del primer castell. Els Castellars de Lleida, en un fet inusual, van obrir plaça amb un bell carro gros (quatre de vuit), un xic rebregat a l'alçada de dosos, però que es va descarregar amb solvència. En segona ronda, va arribar el primer intent lleidatà d'enguany de tres de vuit

almig, en segona, un quatre de set amb l'agulla, en tercera, tot volent escapar de la línia dels tres i del quatre, van deixar en intent un cinc de set, per descarregar, en ronda de repetició un quatre de set. La tercera colla, els Xiquets de Tarragona, van descarregar en primera ronda un ferm cinc de set, una estructura de tres

DISSABTE ES COMENÇARÀ A PLANTAR UN GRAN CASTELL.

A la tornada del Vendrell, els Castellars de Lleida, faran una pausa de dues setmanes sense trepitjar plaça. No obstant això, dissabte vinent tenen festa grossa amb motiu de la col·locació de la primera pedra del nou local de la colla, que estarà ubicat en un edifici de nova planta que s'aixecarà en el solar contigu a l'antic convent de santa Clara, seu actual dels Castellars de Lleida. Sense cap dubte, una fita històrica que, a part dels actes protocol·laris que requereix l'ocasió, serà celebrada, com és natural, aixecant pilars i castells.

Pere BOSCH.

amb una torre o dos adossada. En segona, un castell poc usual, inventat pels Margeners, reivindicat pels Castellars de Vilafranca i, diumenge, pel Xiquets de Tarragona: un set de set, un castell format per un tres adossat a un quatre de set, que van descarregar amb seguretat. En tercera ronda, van clavar un bell quatre de set amb l'agulla. En ronda de pilars, Vendrell i Tarragona van acomiadar-se amb un pilar de cinc, mentre els lleidatans ho feien amb un vano al pilar de cinc.

Tres senyores colles que sumaven 139 anys i, a l'inrevés de la lògica, la colla "padrina", els Nens del Vendrell, amb 84 anys d'història, la colla teòricament més experimentada, bastia castells inferiors a les altres dues colles. La "dama", la colla en la flor de la vida, els Xiquets de Tarragona, bastia castells inferiors als lleidatans, mentre que la "donzella" de la diada, a l'edat de la rauxa i la insolència, els Castellars de Lleida, amb solament quinze anys, gràcies a la torre de set i al carro gros, sortia guanyadora del local dels Nens, sota una pluja finíssima que va servir per refrescar ànims i encarar la diada de finals de mes a Tarragona, juntament amb els Xiquets del Serrallo i novament amb els Xiquets de Tarragona, amb ganes de treure's l'espina del tres de vuit en el qual estan esmerçant grans esforços.

Pau OLIVA